

...оператор
данат теж
...крім
...у виб.
...уришкий
...і в
окр. Владе
...гійні
...ти здобу
...калі дан
...ають: 8.
...у Засту
...і листи
...окат у Бо
...ий. Гро
...окр. Вла
...х интер
...): 1.
...о, редак
...у Львів
...уць: 2.
...посо; 3.
...ивний
...ба зі Сель
...рениць);
...6, посо
...): 5.
...і. Косів;
...у Львів;
...Береста
...иші.
...і Праці
...олючів -
...лат, який
...чером. Про
...хніму.

У.Н.ГОЛЗА

...фондамет
...е, від
...будується
...285 на к. 415
...роч. Про
...бувати до
...сється тих
...хт івлади
...мігніи піко
...прибли на
...чів на се
...а в урядні
...до позач
...есний че
...мо прийма
...а без вступ
...дас; Петро

По величчю, самостійнішим революційним зрієнн, по успішності наслідків, кожен узяв наші починання дозрівати у віснокровитих, кожен національну трагедію по тім і тамтін бош Збруча виявлявнула в нас один клас: **КЛАСИСТ ВЛАСНИМ СИЛАМ** півзавани по самостійну українську державу, півзосється в нас отут на йміграції знова питання: На кого нам спертися? Чи заклаш Гаукав політиків думать, що, наріа нам до сууч-чїх? Чи заклаш Гаукав політиків, орієнташ, що ми далі ше не немовля, котрі дурі мусьтк коментя і ывохувать. Міліоніві народи, лїган в зємлю за те, щобш нас навчати, що Москва і Варшава, не однакові вороги нашого народу, на котрих годі опиратись, бо орієнтація на котрогоббудь з них, це загубить українській державі і українській культурі. І школа панащ і труду на непотрібну дискусію, котрий з тих ворогів менше шкідливий для українського народу. Бо така дискусія відвертає тільки нашу увагу на дві борби з ворогами, а вчить нас орієнтації на спасеніе з боку ворога. Це не загальну коштувало нас вже сотки літ поневоленія і рабства. Це не загальну коштувало нас вже сотки літ поневоленія, в духовій вартості нашого народу. І в змочити український і державний відродженіе без помічї з боку Варшави чи Москви. Доволял вже тих кривих лорі. А пора знати, що ніхто нам не збудує української держави, коди ми її самі не збудуємо і то о власних силах.

На зборах найбільше виступили представники полку Пубовича, особливо прап. Калитченко, що потім перейшов до батальйону і, взявши у полков. бр. поруборий шабля-меч софійським козаками. Виступи їх мали характер обличайовий. Центр. Раді і Генер. Комітет у байдужому ставленні до домашн. Пубовичів і до стражданн їх, в 9-годовиськ політиці, в слабкій активності і т. д. т. д.

Тут швидко з'ясувалося, що організатори цього виступу мають намір ужити в двох напрямках: проти своїх центральних революційних установ і проти російської влади чужого уряду на Україні.

Представники Центральної Ради і Генерального Комітету дуже задовільно розвяснили та аргументували, докладаючи тактику для установ і напрям їх роботи. Особливо яскраво проявилася особа С. В. Петлюра, який, висловивши умови праці Генер. Комітету, його напрям, план роботи та тактику, захватив її приблизно такими словами:

«Що ж торкається погрозу на адресу Генерального Комітету, то по перше Генеральний Комітет не є об'єктом військовим, а це, що погрози йому, то це погрози не йому, а тому, що не виступає ніяк перед ним, а це лише пересторога українським військовим з'їздам, волю яких ви творите. Друге: жовтня Генерального Комітету, політичні робітники це за парських часів, жалких погроз не боїться».

На поставлене ним запитання про довіра Комітету зборами була дана позитивна відповідь: майже усіма голосами проти трох-пяти, застрілявши.

Всі такі активності у своїх керівництв виступили й захопили владу не сподіванки, як і бачили, що співчувають в других українських зовнішніх заговорах не знадуть. Вони лише змінили свою тактику і відмовились від протеста проти Центр. Ради та Генер. Ком. виставили такі домагання:

1. Визнання Центральної Ради і Генерального Комітету перш ніж почне правління Росії через ^{Україну} ~~Україну~~ владом на Україні.

2. Прокракування Центральної Ради верховною владою на Воєводі до скликання укр. установчих зборів, а Генерального Комітету — верховною українською військовою владою.

3. Визнання Центр. Ради і Генер. Ком. 2-го українського урядом полку північянства Павла Пубовича єдиним правом.

Зором та Пубовичів зазначили, що ці виступи не да-

[illegible]

що вони так успішно поїхали з "родими рудками".

Поворотом назад, я стрі-
нув десь півтора П'ю-
таківські. Деякі з них, пів-
миш, "дороптегі" авто Ген-
ерального Комітету, пропус-
каючи його не зупиняючи, а де-
які з них спиняли його, але, по-
гнали мене, продали вчепи-
в побачення за стримання.

Далі до Центральної Ра-
ти почав стрічатися уже поста-
тні застави, Воєнського ко-
манду, між якими я натрапив
на двох, яких неспоро-
дично зустрів у П'ютаків-
ській п'ютаківській. На до-
рогу я бачив його своє по-
добило, але його не бачив, бо
я не бачив, як він, так і другий
якийсь, обурюючи відмо-
вляючись на вулицях міста по-
казувати, що вони діють з о-
дразу, притримуючи, зупиня-
ючи з обох боків, один з яких

торгівтер зазначив, а Київ.
Перше офіційне засідання в
їх справі довелося зробити
Комітетові у сьому по-
середньому в 11 годині. Безпо-
середньо на строзі, що при-
дла до цього, був наказ пок-
палкати, ними їм самостійно
полосіна себе зазначником ки-
ської залози. Це вже був
рушення, а боротьбу між
Громади Округу і Полубови-
вською полком офіційної ос-
кони, комісія українського
Гуляного полку і разом з
Міста Генерального Кмі-
ти. Наказ їм постановою
місту, сьосовно.
Штаби київської округи бу-
спочатку була розгубле-
вості а тому перш кроки до
підняти бутівся були ар-
мійські, заклали добір
проробили, заклали позички на
бух фортеці були врселати,
бух них мілину штаб сін-

рограду про „досягнущий” виступ „українських лєктерів”. У відповідь на цей часисаний уряд звернувся до командуючого військами й разом з тим до Генерального комітету з пропозицією вжити всіх заходів до ліквідації свистання.

Тому, що телеграф знаходився у поміному розпорядженні командуючого військами, він мав можливість затримати негодну йому телеграму, що шилася в Генер. Комітет, або до Комітету. Так і вчинив. Раз телеграфічне звернення тимчасового уряду до некиського Обсєдучу військості українського вищого офіцєра затримав й не передав йому своєчасно.

Лише по невдалій спробі відступника командуючого військами генер. Трегубова зліквідувати виступ владних сил

...виступу паскивими, перетворив своїм увчч, лише на те, щоб не виключити кривих, яких і грабників, і насидів, і дало їм менше тиску, ніж загрозили менше тиску, ніж і не раз був в касарні, поубовітливий. Погодились, що історію камиро, але ж не тільки заходи розширення військовий нахальства до ліквідації його закінчення без жадних паскив.

Нарешті вже надвечер 5/18 липня приїхав до Центральної ради черв. Тругову з остачами прохання взяти на себе акцію поствітання. На підході переговорів з Радвою виникли слідуючий його наказ:

Дальше буде)

КОЖДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАЛ-
ПОВИНИНА НАХОДИТИСЬ
У ЧАСИНИ "СВОБОДА".

